Józef Rzewuski

uczeń
Ur. 0.0.1739,
Zm. 0.0.1816,

Dane rodziców

Wacław Piotr Rzewuski (1706-1779)

Anna Lubomirska (zm. 1763)

Wychowanie i wykształcenie

Do roku 1754 pobierał nauki domowe, a jego nauczycielem, jak również jego brata Stanisława, został Jan Łukasz Ludwik Toux de Salvert, inżynier wojskowy i oficer armii habsburskiej, który przybył do Rzeczypospolitej w 1749 roku. Uczył Józefa przede wszystkim matematyki oraz sztuki fortyfikacji.

Później podjął naukę w warszawskim kolegium teatynów (prawdopodobnie w bardzo młodym wieku, około 1745 roku). W latach 1755-1757 podróżował po zachodniej Europie, w towarzystwie swego starszego brata Stanisława Ferdynanda, zaopatrzony w instrukcję wychowawczą ojca, zatytułowaną "Informacyja synowi memu Józefowi dana w Podhorcach R.P 1755 D. 14 Augusti". Opiekunem młodych wojażerów został francuski duchowny ze zgromadzenia oratorianów, Ludwik Antoni de Caraccioli. Trasa podróży trwającej dwa lata (do lata 1757 roku) objęła Austrię, Italię i Francję. Był to klasyczny wojaż typu Grand Tour, obejmujący prywatne nauki (języków obcych nowożytnych, jazdy konnej i szermierki, tańca oraz przedmiotów teoretycznych), jak również zwiedzanie zabytków architektury, instytucji kultury i zbiorów dzieł sztuki oraz bywanie na dworach europejskich monarchów i arystokratów.

Etapy kariery dot. edukacji

Fakty z życia osobistego

Po ojcu przejął urząd starosty drohobyckiego. Józef otrzymał od swego ojca patent na swego generał-adiutanta, a następnie zdobył wysoką wojskową szarżę generała-majora. Był też posłem na sejm. Posiadał stopień kapitana w chorągwi stolnika płockiego Józefa Jeżewskiego, która należała do regimentu buławy polnej koronnej.

Żył w XVIII-XIX wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. Muzeum Narodowe, Kraków, sygn. 22, Wacław Rzewuski, *Informacyja synowi memu Józefowi dana w Podhorcach R.P 1755 D. 14 Augusti*.

Przedmiotowa

1. Z. Zielińska, *Rzewuski Józef h. Krzywda*, Polski Słownik Biograficzny, t. 34, Wrocław, 1992-1993.